EVANGÉLIKUS CSALÁDILAP

A LUTHER-TÁRSASÁG VALLÁSOS NÉPIES LAPJA.

Megjelenik július és augusztus kivételével minden hó 15-én és 30-án.

Előfizetés díja egy évre 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.
A hirdetés díja: egy oldal 24 korona, fél oldal 12 kor., negyed old. 6 kor. stb.
Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el.

Szerkeszti:
BÖNGÉRFI JÁNOS
IX., Knézits-utcza 17. szám.
A Luther-társaság tagjai e lapot ingyen kapják.

Az előfizetés és hirdetés díjai a Luther-társ. pénztárába (IV., Deák-tér 4.) küldendők.
A szerkesztőség irószobája: IX., Knézits-u. 17. sz., hova a kéziratokat kell küldeni.
A reklamálásokat Hornyánszky V. könyvnyomdája (VI., Aradi-utcza 14) intézi el.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Nyolczadik évfolyam. Budapest, 1903. julius 30. 12. szám.

A képmutatók.

(*B.*) Anániás és az ő felesége: Safira eladják örökségüket, de az árából egyrészt titkon félre tesznek s az apostoloknak ajánlják fel. Áldozatkészségükkel akarnak tündökölni s a hazugságtól sem riadnak vissza. (Ap. csel. 5, 1—2.)

Hány ember akad ma is, a ki jobbnak mutatja magát, mint a minő valóban. Kívül édes, belül mérges. Mézes-mázos szóval tart, ezüstöt igér, hogy aranyat csalhasson tőled. Mást gondol, mást mond; nem azt érzi a szive, a mit ajka vall. Őrizkedjetek az ilyen emberektől, a kik — mint Krisztus Urunk mondja — hozzátok jönnek juhoknak ruhájában, de belül ragadozó farkasok. (Máté 7, 15.)

Ha találkozol az életben olyan emberekkel, a kik mindenképen jóknak, igazaknak kívánnak látszani: őrizkedjél tőlük, azok éppen nem szoktak jók, igazak lenni. A páva a háztetőn mutatja báját s a nyilt udvaron hallatja hangját. A csalogány ellenben megvonul a csalitban s rejtve nyilik a kedves ibolya.

Ha találkozol az életben olyan emberekkel, a kik szemben csak dicsérni tudnak, a kik gyöngeségeidet erősségnek tüntetik fel, a kik hibáidat erényeknek mondják: ügyelj, nem batátokra találtál bennök, legveszedelmesebb ellenségeidre bukkantál. Orozva törnek vesztedre, a sárga földig lerántanak, a mikor nem vagy jelen, mikor nem védekezhetel. Hátad mögött még erényeidet is letagadják és erkölcsileg legyilkolnak.

De ha igaz ember vagy, ne félj a képmutatótól. Szigorú kötelességteljesítéseddel távol tartod a hanyag s többnyire a pajtáskodás révén elősködő, lelkiismeretlen embert. A mint a Nap eloszlatja a borút, tiszta lelkiismereted csengő szava elűzi a gonoszt.

Anániás és az ő felesége sem állhatnak meg Péter apostol, az igaz ember, szine előtt. Az igazság szava lesujtó s a képmutatók megsemmisülnek.

Anániás és felesége dicséretet, magasztalást vártak. De Péter apostol rászól Anániásra: „Nem embernek hazudtál, hanem Istennek!“ (Ap. cselek. 5, 4.)

Mint a derült égből a villámcsapás hatott a feddő szó a képmutatóra. Mikor látja, hallja, hogy tetőtől talpig ismerik; mikor meggyőződik

róla, hogy számára nincs menekvés, leleplezték s ország-világ gúnyos kaczajának teszik ki: az iszonyú csapástól elszédül s többet föl sem kel.

Feleségének: bűntársának osztoznia kell ebben a sorsban. Ezt kívánja az igazság.

S az ítélet gyümölcsöt terem. Nagy félelem fogta el az egész gyülekezetet; mindenki, a ki csak hallott a dologról, csodálkozva mondta el társának; egymást óvták, intették a képmutatástól. (Ap. cselek. 5, 11—12.)

Ez a régi történet napról-napra megújul az emberek társaságában. Az esemény nem avul el, csak a szereplők, a személyek változnak. A képmutatók veszedelmes fajtája nem veszett ki. De mint hajdan — ma is sikerrel védekezhetünk ellenük.

A képmutatók — mint a baglyok — a sötétséget szeretik s kerülik a világosságot. Ha elénkbe kerülnek, az igazság világító szövétnekével fogadjuk őket nyiltan s ők rögtön elkábultan a földre hullanak vagy oduikba vánszorognak.

Meg vagyon írva: Az én házam imádságnak háza. (Luk. 19, 46.)

Ne tegyétek latrok barlangjává!

A szívtelen gazdag és örökösei.

Írta: Gajdács Pál.

II. A két örökös.

Eltemették, el azt, a hogy meg van írva:
Testét az egyikbe, szivét másik sírba,
És ez jól is van így, ez a dolog rendje,
Külön-külön sírhant hogy azokat fedje,
Kik éltökben szedvén igaztalan vámot,
Együtt sem tettek ki egész emberszámot.

S mikor véget ért már a dicstelen élet,
Az összeharácsolt nagy vagyon mivé lett?
Gyarapításához van-e, a ki járul?...
Hull, mint érett gyümölcs viharverte fárul,
S mint az oldott kévét a szél nappal, éjjel,
Hordja a tékozlás őrült szele széjjel.

Fájt is a fösvénynek, hogy itt kell hagynia,
De majd csak elbánik véle a két fia,
Mert a vén szivtelen zsugori elhalván,
Meg sem száradt a rög felhantolt sírhalmán,
S ím a két örökös már is azon kezdte:
„Ez enyém, az tiéd, azt én viszem, ezt te!“

S fiskálist fogadott kiki maga mellé,
Mert a just magának kiki kevesellé,
Pedig a sok kincsnek se szeri, se száma...
De hát csak mindenütt így megyen az már ma:
Bánattal fordul el a ház dísze, éke,
Az az áldást termő szent szeretet, béke.

De van is látszatja, megindul a hajsza, —
Kunkorodik szépen fölfelé a bajsza
A két pervesztőnek a szép kövér pertül:
Egyet-kettőt firkant, egyet fordul, perdül,
S már is jó a szőllő, nem afféle egres, —
Édes a zamatja: itt százas, ott ezres!

Mint a gazdag köles, hogyha már túlérett,
Mint a gyümölcs, hogyha pusztítja a féreg
S ákáczfa virágja, ha a végét járja,
Szemfödelet szőve a fának alája:
A fösvénynek kincsét két osztozkodója
Őrült tékozlással telekézzel szórja.

S mint az árvíz, mentül nagyobb térre terjed,
Fölszedve magába undok piszkot, szennyet,
Egyre undokabb lett gyűlölettel telve
A két örökösnek óhaja, érzelme,
De épp oly lépésben, egyre lejebb szállva,
Pusztul a nagy háznak pinczéje, kamrája.

Ezres után százas, százas után apró,
Czímeresek után sánta tinó, vak ló,
Az utolsó lábig már az első nyáron
Szőrén-szálán pusztul minden potom áron;
Eluszott a házuk, elfogyott a földjük —
Nagy hordó is elfogy, ha újra nem töltjük.

Még kétszer sem nyitott az orgona bokra,
S már is az ínséggel keserves birokra
Szállott a két testvér s reggel úgy, mint este
Igazát a borba' mámorba' kereste;
És meg is találta, meg azt, a mi végett,
Dúlt a harcz közöttük — az egyenlőséget.

Többje nincsen ennek, kevesebbje annak,
Elbocsátva mostan már egyformán vannak:
Mindkettő ruháján ugyanannyi folt van,
Drága pénzen vették ugyanazon boltban,
Hol nemcsak ellenség, testvér is kibékül...
Egyforma koldusbot jutott nekik végül.

És valamiképpen nehogy újra kezdjék,
Hordozva egyforma nyavalya keresztjét,
Valamint két gyertya, mely egyformán égett,
Egyszerre éri el a nyomorult véget:
Akkép ők is, egymást a porig alázva,
Egy napon tértek be egy közös — kórházba.

S miként a patak egy forrásból fakadva,
Útjában, ha durva sziklába akadna,
Két ágra oszolva, görbe utat bújna,
S megtörve bágyadtan összefolyik újra:
Ők is különváltak, majd meg útjok végén
Egy hajón eveztek, megnyugodva, békén.

Egy hajón egymásnak mindent megbocsátva,
Hisz alig van nehány percznyi útjok hátra,
S melyet a bősz vihar ide-oda hajta,
Csendes révpartba ér a szétroncsolt sajka...
S mikor a nap éppen útja végén jára,
Búsan tekint vissza két halott arczára.

... Nehány deszkaszálból így-úgy összeróva,
Ki van téve a két testvér koporsója,
Nem jön ide mostan se barát, se rokon,
Hogy a bánat könnye peregjen arczokon, —
Mindössze a kórház egy-két hű szolgája
Kíséri a kettőt utolsó útjára.

... S hogy a szegény sírdomb ne maradjon árván,
Valami irgalmas lélek arra járván,
Összerótt két durva karóból keresztet
S arra felíratot készített, illesztett, —
S véste nagy betűkkel, hogy a világ lássa:
„Igaztalan kincsen nincs Isten áldása!"

Vége.

Alattomos munkán nincs Isten áldása.

A kántor ajkán is szól a dal kelletlen,
Szekér is nyikorog, bizony, ha kenetlen,
És a kit ingyen kell kikísérni, kérem,
Sírba is gyalog megy, nem pedig szekéren,
S számára nagy pompa bizony ott se készül:
Kettőnek jut egy sír gyászos osztályrészül.

Alattomos munkán nincs Isten áldása.

(Mai képünkhöz.)

Régi történetet juttat eszünkbe e kép. Mánoah fia, Sámson, a filiszteusoknak esküdt ellensége ül Delila hajlékában. Ez a nő, kit honfitársainak feje-

delmei béreltek fel, minden módot felhasznál Sámson elvesztésére. „Csald meg őt — mondának — és lásd meg, miben vagyon az ő nagy ereje; és miképen vehetünk erőt rajta, hogy megkötözvén, kínozzuk őt". Mikor hizelgéssel czélt nem ér, a szivével hozakodik elő: „Hogy-hogy mondod: Szeretlek téged és a te szived nincsen én velem?"

„Lőn pedig, mikor szorongatná őt beszédekkel mindennap, megszomorodék az ő lelke. Annakokáért megjelenté neki minden szivét és monda néki: Beretva nem volt soha az én fejemen, mert Istennek szenteltetett vagyok az én anyámnak méhétől fogva Ha megnyírettetem, eltávozik tőlem az én erőm és erőtlen leszek és olyan leszek, mint egy a több emberek közül."

Aztán elaltatá Delila az ő térdein s elnyíreté fejének hét fonatékját. Ez alvásának nagy volt az ára: ellenségei kiváják az ő szemeit.

De a bűn nem maradt boszulatlanúl. Megnőtt Sámson haja, vele nőtt ereje is; úgy, hogy a vigan lakmározó filiszteusokra dönthette a házat.

Lássátok, ha az alattomos, álnok munkásság pillanatnyi sikerrel kecsegtet, filiszteusmódra senki el ne bízza magát; mert az Úré a bosszúállás, ki megfizet mindenkinek cselekedete szerint. *H. L.*

Az első biblia!

— Elbeszélés. —

Irta: **Horváth Lajos.**

No gyerekek! ha szorgalmasak lesztek, s a vizsgán szépen feleltek a bibliai történetből, akkor megjutalmazom a legszebben felelőt valamivel.

Tanulunk . . . tanulunk, hangzott hetven gyermek ajkáról egyszerre. Még a földesuraság elkényeztetett Rezsője is kézzel-lábbal hadonázott, hogy akkor már érdemes lesz tanulni. Pedig egymást nem igen szerették; sem Rezsőke a könyvet, sem a könyv Rezsőkét. Az édesapja hiába halmozta el mindenféle szebbnél-szebb, czifrábbnál-czifrább játékszerekkel, az édesmamája meg czukorsütemény-nyel, csakhogy szorgalmasabb legyen; mindezzel Rezsőke édes-keveset törődött. De a tanító úr felszólítása, meg annak az ismeretlen ajándéknak az elnyerése tetszett a gyereknek.

Sohasem ment ilyen fontos képpel haza az iskolából. Már messziről kiáltotta apja felé:

— Édesapám! édesapám! a ki a vizsgán legszebben el tudja mondani a bibliai történetet, valami szépet kap a tanító úrtól.

— Te, fiam, aligha kapod meg. Nem szereted te a könyvet.

— Meglássa, édesapám, enyém lesz.

Az édesapa nagyot nézett kilencz éves fiának e komoly, határozott szavaira. Sehogy se tudta felfogni, hogy az ő lusta fiacskája ilyen hirtelenében megváltozzék. Különösen inyére volt a tanító úr tapintatos választása, hogy tanítványaival a bibliát akarja megkedveltetni. Felette fontosnak tartotta a földesúr a vallásos nevelést, mert e vallástalan korban az iskolába járó gyermekbe sok mindent tömnek, de ritka az a tanító, ki a fogékony gyermeki szívvel úgy meg tudja kedveltetni a hitét, hogy az élet bármely csapása közt szilárdan áll vallásához hűtelen nem lesz soha.

Az apa éppen meg akarta dicsérni kis fia előtt a gondos tanító bácsit, mikor két őszbecsavarodó, tisztes külsejü falusi ember közeledik feléjük, tisztességet tudva, kalapjukat kezükben tartják.

— Megkövetjük nagyuram, ha meg nem vet bennünket, egy kis kéréssel jövünk. Templomunk leégett, harangjaink a nagy tűzben megolvadtak, nincsen helyünk, hol a jó Istennek megköszönhetnénk mindennapi jóságát. Ismerjük nagyuram jó szivét, tudjuk, nem vonja meg tőlünk segítségét.

— A mit Isten adott, szivesen megosztom a szükölködőkkel, kerüljenek belül velem barátaim.

— Édesapa, édesapa, a jó embereknek én is adhatok valamit?

— Mit adnál te, kis bohó, hiszen neked semmid sincsen.

— De van édesapa, nem is tudja, hogy a nagymamától kaptam születésnapomra egy tízkoronás aranyat. A mamánál van, neki adtam, hogy eltegye. Kérem szépen édesapa, engedje meg, hogy odaadjam ezeknek a bácsiknak.

— Szivesen, fiacskám, kérd el hát a mamától.

A két szemtanunak lecsorgott a könye az adakozó gyermeki szív ily példátlan megnyilatkozására.

— Nagyuram, ha megengedi, e kedves fiúcska jólelkű adományát örök időre őrizni fogja gyülekezetünk e felejthetlen nap emlékére. Áldja meg az Isten mind a két kezével, de áldja meg azt is, ki ily jó gyermeket nevel.

— Jó a szive, tudom, de sokat aggódom a tanulása miatt. Egy kissé hanyag. Éppen kigyelmetek érkezése előtt, alig pár perczczel fogadta meg a kis hamis, hogy a tanító úr vizsgára kitűzött ajándékát ő fogja megnyerni.

— Segélje rá az Isten. A vizsgára mi is eljövünk. Bőkezűen segítette a földesúr a hozzá forduló x . . . . . i gyülekezetet. Nemcsak, hogy tetemes somma pénzt ajándékozott nekik, hanem még igás barmait is rendelkezésükre bocsátotta a templomépítés idejére.

A serény munkának meg lett a jutalma, elkészült az x.. i. templom; sokkal diszesebb, mint a régi. A felavatásnál ott volt a környék színe-java. A szivet, lelket megható ünnepélynek volt legszebb

része, mely az egész gyülekezetet ép úgy meghatotta, mint hajdan gyűjtőit, mikor az építés történetének ismertetésével a lelkész Rezső úrfi adományáról emlékezik meg. Egyúttal felmutatta a kis üvegszekrényben elhelyezett aranydarabot.

— Mivel a hálátlan ember — szól a lelkész — a földnek legnehezebb terhe, a kis fiúcska nemeslelkű adományát meg kell hálálnunk. A jövő vasárnapon vizsgája lesz a fiúcskának, ezért egy kis meglepetésben óhajtom részesíteni. Hozza el fillérét gyülekezetünk apraja-nagyja, veszünk rajta neki egy bibliát.

A szükséges összegnél jóval több gyűlt össze. A feleslegből a biblia számára egy kis üvegszekrényt szereztek be e felírással: „Az x . . . . i gyülekezet Rezsőkének mély hálája jeléül. Anno 1746 "

* * *

Az erős akaratú fiúcska megvalósította tervét, a legszebb felelet az övé volt a vizsgán, megdicsérte érte mindenki, de okos feleleténél szebben beszélt nemes tette, s ennek koronája az x . . . . . i biblia.

Rezső felnevekedve, protestáns egyházunk dísze, fénye lett, ki sokszor felemelte szavát elnyomott vallása védelmére. Adjon Isten több hozzá hasonló férfiút.

Apró történetek.

A mit az emberek nem szeretnek. Luther híres kartársa: *Rotterdami Eratmus* beszéli el egyik iratában a következő történetet:

Egy hollandi ember, a ki mint nagy inyencz s a bőven megrakott asztalok barátja volt ismeretes, egyszer barátai körében egy lakománál ült s szokása szerint, egészen átadta magát az élvezetnek. Véletlenül azonban, a nélkül, hogy észrevette volna, közel talált ülni a kályhához, úgy, hogy ruhája tüzet fogott s elkezdett lassan hamvadni. Mellette ülő barátja észre vette a bajt s oda hajolván hozzá, mondotta: „Hallgass csak, kérlek, mondani akarok valamit."

A mi emberünk azonban, nem akarván magát zavartatni mulatságában, így szólott: „Arczodból azt következtetem, hogy kellemetlen dolgot akarsz mondani, azért halaszd el máskorra, kérlek, így az asztalnál csakis kellemes dolgokat óhajtok hallani."

A szomszédja ezen visszautasításra természetesen elhallgatott s engedte, hogy kabátjából lasankint mindig több és több elhamvadjon. Étkezés után az asztal hőse visszatért szomszédja szavára s kérdezte, hogy mit akart hát neki mondani.

„Csak azt, — felelte az illető — hogy a kabátod egy darabja leégett."

Emberünk erre körülnézi, tapogatja magát s látja, hogy csakugyan úgy áll a dolog, a mint a barátja mondotta. Haragba jött s szemrehányó hangon szólt oda barátjának: „De hát nem tudtál engemet erre idejekorán figyelmeztetni?!"

„Akartalak, — felelt erre a barátja — de hát megtiltottad, hogy kellemetlent szóljak s jókedvedben zavarjalak, azért kénytelen voltam hallgatni. Én csak arra voltam kénytelen szorítkozni, hogy az égő szikrát nézzem, a mint lassanként elhamvasztja kabátod szárnyát s a mint talán a tűz bőrödig hat el".

Ugyebár, kedves olvasó, fura egy történet ez? S mégis naponkint ismétlődik!... Ma is sokan, hasonlóan a fenti hollandushoz, ott ülnek az élet asztalánál, szürcsölve az élvezetek mámorító italát s nem szeretik, ha őket az élet nagy veszélyeire való figyelmeztetésekkel s a lélek üdvét illető gondolatokkal háborgatják; csak mikor a tűz már az elevenig hatolt s a lélek öröküdvét veszélyezteti, — talán a halál órájában — indulnak fel s zúgolódnak Isten és ember ellen, hogy őket erre hamarább nem figyelmeztették.

Nem vagy-e te, kedves olvasó, egyike az ilyeneknek?

*

Az egyetlen gyermek. Találóan ecseteli az egyetlen gyermeket oktalanul kényeztető szülői vak szeretetet s annak veszélyeit a következő apróság:

„Ő a mi egyetlen gyermekünk, — úgy mentegetik a szülők — nem akarjuk kedvét szegni." És a gyermek úgy cselekszik, a mint kedve tartja.

„Ő a mi egyetlen gyermekünk; minden vagyonunkat ő örökli, nem szükséges tehát neki magát tanulással ölnie", — szól sok szülő s gyermekéből tétlen ember lesz.

„Ő a mi egyetlen gyermekünk, nincs testvére, a ki vele imádkozzék". igy igyekszik magyarázni az apa, hogy fia nem imádkozik s a gyermek nem tanul imádkozni.

„Ő az én egyetlen fiacskám, óvom őt még a fúvó széltől is", — szól az anya és a fiúcska elkényesedik.

„Ő a mi egyetlen gyermekünk, — szól némely szülő — neki is arra kell törekedni, hogy meggazdagodjék" és a gyermek haszonleső lesz.

„Ő a mi egyetlen gyermekünk, csak nem bánhatunk vele oly keményen", — így nyugtatja meg magát némely szülő, ha gyermeke rossz úton jár s a gyermek könnyelművé válik.

„Ő a mi egyetlen fiúnk s költekezéseit bírjuk fedezni", — így szólnak némelyek, mikor fiuk adósságait kell fizetni.

„Ő a mi egyetlen gyermekünk!" — sopánkodnak ismét, mikor fiuk elhagyja őket s belemerül a világi élvezetekbe.

„A mi egyetlen fiunk volt! — siránkoznak a megtört-szivű szülők — és milyen szégyent hozott ránk, mikor életét elvette".

Igen, egyetlen gyermekük volt és még sem tudták megőrizni, sőt oktalan szeretetükkel magok is segítettek azt az örvényt megásni, a melybe fiuk belerohant!

A mely szülőnek füle vagyon a hallásra, — hallja!

Aranykönyv.

I. *Az erzsébetfalvi ev. templom és papilak-alap* javára adakoztak: Modori ág. hitv. ev. I. (német) egyház (nagytiszt. Hollerung Károly lelkész úr útján) 10 kor., Gyibák Endre tanár (Bpest) 2 kor., összesen 12 kor. Multkori számunkban kimutatott 5342 kor. 56 fillérrel együtt alapunk: 5354 kor. 56 fill. Az Ur áldja meg a kegyes adakozókat és adjon mindegyiknek ezer annyit. **Adományok Erzsébetfalvára** (Erzsébet-u. 79.) **küldendők az ág. hitv. ev. egyházfelügyelőség címére.**

II. *A Luther-szoborra* begyűlt: Mayerka 3 kor. 76 fill., Kiskér (Bács) 10 kor., Budapest (kerepesi-úti evang. egyház 10 kor., német ev. egyh. 100) 110 kor., Orosháza 240 kor. 10 fill., Balf 22 kor. 90 fill., F. Pokorágy 1 kor. 95 fill., Cserencsény 1 kor. 74 fill., Bakos-Török 3 korona 47 fillér, Orlaj-Török 3 kor. 54 fill., Krizba 7 kor. 88 fill., Kis-Semlak 7 kor., Fürész 2 kor., Gálos 42 kor., Nagy Szalatna 24 kor. 40 f., Ponik 60 kor. 24 f., Bulkesz 4 kor., Felső-Almás 6 kor., B. Szt. László 2 kor., Uj-Pazua 7 kor., Breznóbánya 50 kor., Lugos 42 kor., Ó-Verbász 10 kor., Istvánvölgy 30 korona 50 fill., Prandorf 4 kor., Petőfalva 10 kor., Mósócz 85 kor. 14 fill., Derencsény 9 kor. 10 fill., Szent-Mihály leányegyh. 5 kor. 40 fill., Ráksa és Nedozova leányegyh. 14 kor. 10 fill., Barca-Ujfalu 16 kor. 54 fill., Losoncz Tamási 36 kor. 66 fill., Kraszkó 17 kor. 25 fill., Istvánvölgyi hitelszövetk. 5 kor. Az eddig kimutatott gyűjtéssel együtt **3276 kor. 78 fillér. Kegyes adományok nagyt. Szeberényi Lajos békéscsabai ev. lelkész úrhoz küldendők.** Az Ur áldja meg áldozatra kész hiveinket!

Különféle.

Lapunk legközelebbi száma f. é. szeptember hó első felében jelenik meg. A nyári időben a nép apraja-nagyja úgyis egész nap künn, a mezőn van elfoglalva, nem igen ér rá olvasgatni. Az értelmiség fürdőn vagy nyaralóhelyeken tartózkodik és pihen. A minek az olvasására azonban mindenki ráér, mindenkinek rá kell érnie, még nyáron is, akár a legnagyobb munkaidő ez reá nézve, akár a pihenés, a nyugalom időszaka: az a biblia. Hogy ebből a kimeríthetetlen kincsesbányából t. olvasóink napról-napra a legszükségesebbet megismerhessék: az egész nyárra nyujtunk biblia-olvasó kalauzt. A viszontlátásra!

A törökök betörése Dobsinára. E czimen jelent meg a napokban igen ügyes magyar fordításban *Piltzius Gáspár* latin nyelven irt monográphiája. Az értékes tanulmány ára 1 kor. Az önzetlen fordító a tiszta jövedelmet a dobsinai Kossuth-szoboralap javára fordítja.

Hasznos könyvek a nép számára. A magyar kir. földmivelési miniszterium évenkint egy csomó hasznos könyvet irat a nép számára. A könyveket potom áron, vagy egészen dijtalanul juttatja a nép körébe. Most is három könyvet küldtek be szerkesztőségünkbe. Az egyik a *Selyemtenyésztők Naptára,* a másik kettő *Jelentés* selyemtenyésztésünkről és selyemfonó iparunkról. Mind a három munka érdemes az elolvasásra. Egyszerű, népies nyelvét, szép előadását a nép egyszerű fia is élvezheti! A ki magának néhány kellemes órát akar szerezni, forduljon az országos selyemtenyésztő felügyelőséghez Szegzárdra. A selyemtermelőknek ingyen kiosztja az 1903—1904-iki évre szóló naptárt. A déli vidékek nt. lelkészei és t. tanítói karolják fel gr. Széchenyi István „a legnagyobb magyar“ kedves eszméjét.

Egyházmegyei közgyűlés. A győri ág. hitv. ev. egyházmegye e hó 15-én tartotta évi rendes közgyűlését, Tétényben Horváth Sámuel esperes és Barcza Géza egyházmegyei felügyelő elnöklete mellett.

Kilencz órakor istentisztelet volt s utána kezdetét vette a közgyűlés, melyet Horváth Sámuel esperes tartalmas beszéddel nyitott meg. A beszédet egész terjedelmében jegyzőkönyvbe iktatták. Sorra következtek: az elnöki jelentés, az egyházmegyei számvevőszék, egyházmegyei iskolai bizottság, az egyházmegyei tiszti ügyész, egyházmegyei levéltáros és az egyházmegyei gyámintézeti bizottság jelentései. Az egyházmegyei iskolai bizottság évi jelentésének felolvasása során tudomást vett a közgyűlés sajnálatának kifejezése mellett Bertha Dávid, Varga János, Isó Vincze és Benedek Vincze isk. vizsg. biz. tagok lemondásáról s azok helyeinek betöltésére nézve azonnal intézkedett is, új vizsgáló-biztosokul megválasztván Révész Sándort, Szücs Mihályt, Pálmai Lajost és Cserhalmi Istvánt. Következett a győri egyházközség nyugdíjkiegészítési szabályrendeletének tárgyalása. A szabályrendelet előadója Madár Mátyás számvevőszéki elnök volt, kinek javaslatára, bizonyos pótlások eszközlése végett, a közgyűlés a szabályrendeletet az illető egyházközségnek visszaadni határozta. — A magyarországi ág. hitv. ev. gimnáziumok rendtartását Bognár Endre ismertette, kinek javaslatait a közgyülés egyhangulag magáévá tette. A Zsedényi-segélyért három tanító folyamodott: Nagy Gábor lébényi, Boross Károly nagydémi és Hollós István győriszabadhegyi tanító. A közgyűlés ugyanilyen sorrendben ajánlotta őket az egyházkerületi közgyűlésnek.

A tanítóegyesület közgyűlésének megerősítésre váró határozatait pártolólag terjeszti fel az egyházmegye közgyűlése a kerületi közgyűlés elé. A hatósági átiratoknak s az egyházkerületi gyűlés jegyzőkönyvi pontjainak tárgyalása után a folyó évi július 15-én Szombathelyen tartandó egyházkerületi gyűlésre küldendő képviselők megválasztását ejtette meg a közgyűlés. Majd intézkedett az esperes és egyházmegyei felügyelő választása ügyében, a mennyiben az egyházmegyei elnökség megbízatása a folyó évben lejár. A szavazatok beadásának határidejét a folyó évi deczember 31-ére tűzte ki a közgyűlés s a szavazatszedő-bizottság tagjaiul Latesz Jakab, Pálmai Lajos, Németh Elek és Mayer Oszkár közgyűlési tagokat választották meg. A jövő esztendei közgyűlést Győrött tartják meg. A gyűlés tárgysorozata ezzel kimerült s délután fél 3 órakor közös ebédhez ültek a tagok a téthi úri kaszinóban.

A győri ág. hitv. evang. egyházközség közgyűlése. A győri ág. hitv. ev. egyházközség f. hó 15-én közgyűlést tartott. Elnök Kramár Béla főesperes kir. tanácsos és Jávor Endre kir. itélőtáblai biró volt. Az évi jelentést tudomásul vették.

Dér tanár lemondását a pénztárnoki tisztről nagy sajnálattal fogadták. A közgyűlés Kramár főesperes indítványára elhatározta, hogy három harangot vásárol 5000 koronáért s a költségek előteremtésére folytatják a gyűjtést. A nyiregyházai egyházközségnek 20 korona segélyt adtak. A békéscsabai Luther-emlékre 10 koronát szavaztak meg. A július 6-án tartandó esperességi gyűlésre Korniss Géza, dr. Karner Lajos, Steberl Ernő, Saly Sándor, Graef János, dr. Meskó Béla és Orendi Hommenau Viktor képviselőket küldötték ki.

A londoni nagy eső. Mostanában mindenfelé sok az eső. Londonban például a napokban olyan nagy eső esett, hogy az emberek nemcsak nedvesen, de kétségbeesetten szaladgáltak az utczán. Hétfőn este, miután ötvenkilencz óráig esett egyfolytában, végre elállt az égi víz. Egyébként pedig egy összeállítás jelzi, hogy keddtől, junius 9-ikétől 15 ikéig csak ötóra hosszat sütött a nap. A hőmérséklet persze alászállott. A legnagyobb eső vasárnap volt és így történt, hogy még a leghithűbb emberek sem mehettek a templomba. A kereskedők kétségbe vannak esve. A középosztályú nők egy egész hónapon át semmit sem vásároltak. A nyári kalapok, napernyők, világos keztyűk mind ott hevernek a boltokban. Egy üzletben, a hol naponkint hatvan napernyőt adnak el, a mult héten egy se tudott gazdát kapni. Nem csinálnak jó üzleteket, csak a bérkocsik és omnibuszok. És néha órákig kell az utczákon állani, mig akad hely a társaskocsin, vagy előkerül egy üres kocsi.

Új harang. *Széles* József és neje Király Eszter a csánigi ev. gyülekezetnek 1467 kor. 50 fill. költséggel egy 355 kilogramm súlyú harangot öntettek. Éljenek!

Lelkészi értekezlet. A tiszavidéki ev. egyházmegye lelkészei a mult évben tartott esperességi gyűlésen elhatározták, hogy ezentul minden évben egyes fontosabb egyházi kérdések megbeszélése czéljából vándor lelkészi értekezleteket tartanak s s az első ilyen értekezletet e hó 9-én a zemplénmegyei Mernyiken s a hozzátartozó Varannó leányegyházban tartották meg. Az értekezletet megelőzőleg Materny Lajos debreczeni lelkész-főesperes urvacsorát szolgáltatott a mernyiki ev. templomban egybegyűlt lelkészeknek, mely után az értekezlet megalakulván, elnökévé Boros János nagykárolyi lelkészt, jegyzőjéül Goldperger János kladzáni lelkészt választotta meg. A megalakulás után Paulik János nyiregyházi lelkész lépett a felolvasó-asztalhoz s „Az istentiszteletek egyöntetűsége az evang. egyházban tekintettel a temetési szertartásra“ czím alatt egy mélyrehatóan tanulmányt olvasott fel, melyre előzőleg kartársai felkérték. Paulik ezen tanulmányában összevetette az ev. egyházban dívó különféle istentiszteleti formákat s hibáztatta azt a sok, szinte szertelenségig menő változatot, a mely egy is ugyanazon egyháznak ezen fontos vallási ténykedésénél tapasztalható s a melyek gyakran teljesen eltérnek a lutheri reformáczió őseredeti istentiszteleti alakjától. Psychológiai alapon fejtegette a lutheri léurgikus istentiszteleti formának minden egyéb meghonosodott formák fölött való kiválóságát s annak, mint kenetteljesebbnek s meghatóbbnak, minden egyházba való behozatalát ajánlja és sürgeti. A temetési szertartásnál elítélte azt a sok kicsinyes czafrangot, melyeket az emberi hiúság s parádézási hajlam hozott be néhol. Az értekezlet az előadónak hangoztatott elveit köztetszéssel fogadta s azoknak gyakorlatilag alkalmazható alakban való feldolgozására Varga Márton, Révész János, Materny Imre s Paulik János lelkészekből álló bizottságot küldött ki s Paulik tanulmányának az ez évi esp. jegyzőkönyvben való kinyomatását határozta el. E felolvasás után Bortnyik György kölcsei lelkész-alperes „Az elemi hitoktatás“-ról értekezett, rámutatván ennek mai rendszertelenségére s hiányaira. A felolvasás után a lelkészi értekezlet úgy nyilatkozott, hogy a vallásoktatás kérdését egyházunk elsőrendű kérdésének tekinti s fel fogja kérni a felsőbb egyházi hatóságokat is, hogy közigazgatási kérdései mellett ennek méltó helyet szorítson tárgyalásaiban s maga az értekezlet megbízta Bortnyik György, Révész János, Materny Imre s Paulik János lelkészeket, hogy az elemi, csoportosított leány- és középiskolákra vonatkozólag egy részletes hitoktatási tervezetet dolgozzanak ki, a melynek alapján ez ügynek mai rendszertelen alakjából való kiemelését fogja odafent is szorgalmazni. Harmadik tárgyát az értekezletnek „Az esperességi lelkészi könyvtárak“ kérdése képezte, a melyet a tavaly Budapesten tartott egyetemes lelkészi tanácskozásból kifolyólag Paulik János nyiregyházi lelkész vetett fel s fejtegetett. Az értekezlet az esperességi lelkészi könyvtárnak eszméjét örömmel üdvözölte, az előadó fejtegetéseihez hozzájárult s a könyvtárat elvileg megalakultnak jelentette ki, elnökéül Materny Lajos főesperest, könyvtárosául Paulik Jánost választván meg s elhatározta, hogy szabályait a közel jövőben tartandó esperességi gyűlés elé terjeszti. Materny Imre nagyváradi lelkész felvetette végül azt a kérdést, hogy mit tegyen a papság olyan esetekben, a mikor valamely híve az ev. egyháznak más egyház javára reverzálist ád, megáldja-e házasságát, vagy nem? A papi tanácskozás egyhangulag s határozottan odanyilatkozott, hogy ilyen esetekben az egyházi áldást megtagadja, méltatlannak tartván az olyanokat az ev. lelkész áldására, a kik ev. egyházukat hálátlanul fitymálják s még jövendő leszármazottjaik vallását is már előre eladják.

Égés-sebek gyors gyógyítása. Erre a czélra egy düsseldorfi műszaki tanácsos a repesztésre használatos pikrinsavat ajánlja. A pikrinsav, az illető jelentése szerint, még oly munkást is nyolcz nap alatt munkaképessé tett, ki teste felületének egy negyed részét kiáramló 180 Celsius fok hőmérsékű gőz által leforrázta. Erre a czélra legalább egy-két liter konczentrált pikrinsav-oldatot ajánlatos készenlétben tartani. Ezt az oldatot úgy lehet előkészíteni, hogy annyi szilárd pikrinsavat oldanak fel közönséges kútvízben, a mennyit a víz feloldani képes. A telítési fokot egyszerű rázás után megtekintés által lehet meghatározni; ha a vízben szilárd alkatrészek maradnak vissza, a víz nem képes több pikrinsavat felvenni. Ha valaki égés-sebeket szenvedett, a sebhelyet — minél ha-

marább — pikrinsav-oldatba mártott vattadarabbal kell dörzsölgetni, míg az égés-fájdalom megszűnt, ami rendszerint néhány percznyi kezelés után be szokott következni. Ha a forrázás gyengébb és a forrázott testrészen hólyagok képződnek, ezeket először föl kell vágni és a pikrinsavat a bőr alá juttatni, hogy az a bőrszövettel közvetlen érintkezésbe jusson. Ha a testrész zsiros, vagy erősen égett sebről van szó, a dörzsölésnek is radikálisabbnak kell lennie. A pikrinsav hatását azon lehet elsősorban megismerni, hogy a pikrinsavval kezelt testrész erősen sárgaszinűvé lesz, a mi a savnak a szövet fehérnye-anyagaival való egyesülésének következménye. A dörzsölést addig kell tehát folytatni, míg az illető testrészen a sárga szin jelentkezik. A fájdalom rövid dörzsölgetés után megszűnik, de egy bizonyos idő mulva ismét vissza szokott térni, mikor is a dörzsölgetést meg kell ismételni. Bár belsőleg használva, a pikrinsav erős méreg, még sohasem tapasztaltak külső alkalmazása mellett valamelyes mérgező tüneteket.

A pápai Rákóczi-ünnep. A Rákóczi-szabadságharcz 200-dik évfordulója alkalmából fényes ünnepet rendezett Pápa ifjusága. Az ünnepen, mely a ref. kollegium udvarán folyt le, az óriás közönség soraiban a város előkelőségén kivül *Hegedüs* Loránt, *Bedőházy* János orsz. képviselők, *Ihász* János főrendiházi tag, számosan Győrből, Szombathelyről, Kis-Czellből, Sopronból és Pápa környékén való falvakból voltak jelen. *Gyurácz* Ferencz püspök tartott nagyhatású megnyitó beszédet. *Horváth* Lajos éneke, *Füredi* Gyula szavalata után lelkes éljenek között lépett az emelvényre *Eötvös* Károly orsz. képviselő, hogy az ünnepi beszédet megtartsa. Szép beszédében azt fejtegette, hogy a magyar faj rendeltetésében minő szerepe van Rákóczinak. A szabadságharcz eredményeként azt hangsúlyozta, hogy a szatmári egyezségben a magyar alkotmány a maga teljességében biztosittatott. Majd az 1715. évi 40. törvényczikkről szólván, mely Rákóczit és Bercsényit az igaz szabadság ellenségeinek nevezte egy egész évszázad közönyét ostorozta, mely Rákócziról annyira megfeledkezett, hogy működését a maga egészében először egy Oroszországban élő német tudós méltányolta csak a XIX. század elején. Beszéde befejező része a kurucz-költészet és zenéről szólt. Eötvös beszéde után a tanitóképezde kurucz dalokat, Nagy Béla Herz Bódog epilógusát adta elő s végül a Rákóczi indulót játszották el. Az ünnepélylyel kapcsolatban gyűjtés volt Rákóczi hamvainak hazaszállitására, mely 800 koronát eredményezett.

Főesperes-választas. A tátraaljai (Szepes vármegye) ág. hitv. ev. egyházmegye a *Schönwiszner* János lemondása folytán megüresedett főesperesi széket e napokban töltötte be; az egyházközségek egyhangulag *Székely* Gyula eddigi alesperest választották meg.

Egyházmegyei közgyűlések. A VI. szab. kir. városi egyházmegye — mint értesülünk — ezidei közgyűlését julius 14-én *Eperjesen* tartja; a XIII. városi egyházmegye ez évi közgyűlése julius 15-én *Szepesváralján* lesz.

Hagyomány. Néhai *Lux* Sámuel a felkai (Szepes megye) ág. hitv. ev. gyülekezetnek kétszáz koronát hagyományozott. Áldott legyen emléke!

Felszólítás! **Kérem mindazon tiszt. lelkész és tanító urakat, kik a Luthertársaságtól elárusitás végett *kiadványokat* bizományba vettek, szíveskedjenek azokról f. é. julius hó 15-ig okvetlenül *elszámolni* és a netalán megmaradt és el nem adható példányokat alulirotthoz visszaszármaztatni.**

Hitrokoni üdvözlettel

Falvay Antal,
Deák-tér 4.

Gyászrovat. *Höllig* Károly, a felső-lövői ág. hitv. ev. egyházközség felügyelője, a felső-lövői tanintézetek nyugalmazott igazgató-tanára és e tanintézetek iskolabizottságának tagja, f. hó 12-én váratlanul elhunyt. Vele a régi tanári gárda egyik érdemdús és tiszteletreméltó tagja szállt sirba. Nyugodjék békében!

Kalauz a biblia olvasásához.

„Tudakozzátok az Irásokat, mert néktek úgy tetszik, hogy azokban örök életetek vagyon!“ (János ev. 5, 39.)

Julius	Reggel.	Este.
1.	Zsid. 4, 12—16.	Ján. 16, 23—27.
2.	Zsolt. 39, 8—14.	Krón. I. 29, 13—17.
3.	Péter I. 3, 1—4.	Tim. I. 2, 8—12.
4.	Zsolt. 38, 10—16.	Zsolt. 40, 2—4.
5.	Márk. 9, 23—24.	Máté 17, 17—20.
6.	Ézs. 30, 15—18.	Péld. 16, 20—24.
7.	Zsolt. 62, 2—6	Sámuel II. 8, 13—15.
8.	Ezék. 34, 11—15.	Kir. II. 25, 1—11.
9.	Róm. 8, 18—24.	Kor. II. 4, 17—18.
10.	Kor. II. 1, 3—7.	Thess. II. 1, 3—7.
11.	Róm. 5, 3—5.	Jak. 1, 2—4.
12.	Róm. 8, 35—39.	Zsolt. 44, 24—27.
13.	Jerem. 17, 7—11.	Jób. 20, 5—7.
14.	Jób. 5, 17—23.	Hós. 2, 19—22.
15.	Thess. II. 1, 11—12.	Ján. 15, 8—11.
16.	Péter I. 3, 13—17.	Tit. 2, 7—8.
17.	Máté 5, 6—11.	Péter I. 2, 19—21.
18.	Ézs. 40, 28—31.	Zsolt. 90, 2—12.
19.	Jak. 1, 12—17.	Mal. 3, 6—9.
20.	Zsolt. 80, 15—20.	Ésa. 64, 9—12.
21.	Ján. 16, 20—22.	Luk. 24, 40—41.
22.	Máté 26, 41—44.	Márk 13, 33—57.
23.	Róm. 6, 11—18.	Péter I. 2, 22—25.
24.	Tim. II. 4, 1—5.	Tim. I. 5, 1—3.
25.	Koloss. 3, 9—13.	Eféz. 4, 23—24.
26.	Róm. 4, 22—25.	Ézsa. 53, 5—10.
27.	Ján. 1, 14—16.	Gal. 4, 4—7.
28.	Ján. 14, 19—21.	Ján. 17, 20—22.
29.	Luk. 1, 46—51.	Zsolt. 39, 3—5.
30.	Róm. 6, 19—23.	Móz. I. 2, 15—17.
31.	Róm. 8, 31—34.	Ézs. 50, 7—10.
Augusztus		
1.	Róm. 8, 1—5.	Gal. 5, 22—26.
2.	Luk. 1, 68—74.	Zsolt 132, 11—18.
3.	Kor. II., 4, 8—11.	Mik. 7, 7—9.
4.	Zsolt. 2, 9—12.	Jel. 2, 26—27.
5.	Kor. II., 7, 1—6.	Ap. csel. 20, 33—35.
6.	Róm. 8, 14—17.	Thim. II., 1, 7—10.
7.	Ján. I., 2, 15—17.	Jak. 4, 4—7.
8.	Máté 6, 24—27.	Zsolt. 147, 7—11.
9.	Márk 4, 18—19.	Tim. I., 6, 9—17.
10.	Kor. I., 3, 22—23.	Ján. 3, 16—19.
11.	Ján. I., 2, 15—16.	Ján. I., 5, 19—21.
12.	Ján. 16, 32—33.	Márk 14, 27—03.

Augusztus	Este.	Reggel.
13	Kor. I., 10, 12—15.	Róm. 11, 20—22.
14.	Ézs., 43, 24—25.	Ezék., 36, 22—23.
15.	Róm. 5, 8—11.	Kor. II., 5, 18—21.
16.	Ján. 10, 12—15.	Zak. 11, 16-17
17.	Róm. 5, 6—7.	Zsid. 6, 19—20.
18.	Hós. 4, 1—6.	Jer. 4, 22—27.
19.	Ján. 15, 16—19.	Máté 28, 19—20.
20.	Ján. 21, 16—18.	Péter II., 1, 14—16.
21.	Zsolt., 73, 25—28.	Zsolt. 18, 26—31.
22.	Ján. 17, 19—21.	Zsid. 9, 13—15.
23.	Ján. I., 2, 28—29.	Ján. 8, 31—32.
24.	Máté 11, 29—30.	Ján. I., 5, 1—4.
25.	Ján. 16, 27—32.	Máté 10, 17—18.
26.	Zsolt, 51, 2—5.	Zsolt. 37, 25—30.
27.	Fil. 4, 6 7.	Máté 6, 28 34.
28.	Tim. I., 3, 15—16.	Filip. 2, 5—10.
29.	Zsolt. 90, 13—17.	Móz. IV., 14, 28—29.
30.	Róm. 14, 7—9.	Thess I., 5, 9—11.
31.	Eféz 4, 20—24.	Eféz. 5, 17—25.
Szeptember		
1.	Ézs. 66, 2—5.	Zsolt. 34, 19—23
2.	Efez. 4, 26—32.	Máté 12, 36 37.
3.	Jak. 4, 7—10.	Ézsa. 1, 15—17.
4.	Filip 4, 13—17.	Máté 25, 35—40.
5.	Péld. 23, 12—17.	Ézsa 7, 11—14.
6.	Zsolt. 55, 17—23.	Luk. 12, 22—32.
7.	Máté 4, 8—11.	Móz. V. 6, 13—17.
8.	Máté 6, 6—8.	Márk 11, 24—26.
9.	Máté 7, 7—11.	Luk. 11, 9—13.
10.	Márk 12, 30—31.	Máté 22, 37—39.
11.	Thess. II. 3, 3—6.	Ján. 17, 15—19.
12.	Zsid. 12, 14-17.	Mózes V. 29, 18-20.
13.	Thess. I 4, 11—15.	Máté 24, 31—32.
14.	Eféz. 5, 2—8.	Róm. 12, 10—21.
15.	Zsolt. 36 8—13	Zsolt. 57, 2—6.

„Boldogok, a kik hallgatják Istennek beszédét és megtartják.“ Lukács 11, 28.

Pénztári kimutatás.

A Luthertársaság pénztárába 1903. május hó 1-től 31-éig a következő összegek folytak be:

1. *Rendes tagsági díjak évi 8 koronával befolytak: 1903-ra:* Majoros József Békéscsaba, Hrebenda Ágost Nyustya, Zólyomi ág. hitv. ev. egyházmegye, Pónik Ágostai hitv ev. egyház, Simonides János Szécsény, Zólyom egyházm. papi értekezlet, Budapesti ev. főgymn. tanári kar, Dr. Beck Hugó, Beliczay Béla, Benkő Gyula, Brocskó Lajos, Budai elemi iskola, budapesti egyházmegye, Kerepesi-úti egyház, Busbach Péter, Buza János, id. Cséry Lajos, ifj. Cséry Lajos, özv. Dürringer Jánosné, Fabiny Gyula, Fuszek Tivadar, dr. Genersich Antal, Gregersen Guildebrand, ifj. György Kálmán, özv. Haberern Jonathánné, dr. Havass Rezső, Hegedűs Károly, Hornyánszky Viktor, Jurenák nővérek, báró Kochmeister Frigyes, Kóos Otto, Koricsánszky János, özv. Liedemann Samuné, Loisch Ede, Magyar Szó szerkesztősége, Markovics István, özv. Matuska Péterné, Mauritz Vilmos, Misura Mihály, özv. Münster Károlyné, Odor Emilia, Okolicsányi Gyula, Perlaky Elek, Pildner Ferencz, báró Podmaniczky Gyula, dr. Pőzel István, báró Prónay nővérek, Röck István, Roszner István, Sárkány József, Sass János, Scholtz Gusztáv, dr. Schulek Vilmos, Szabó Lajos, dr. Szelényi Aladár, Torkos László, Ürményi Ilona, Vasskó Endre, Walther Ágost, Zolnay Jenő, Zsigmondy Gézáné valamennyi Budapesten. *1902-re:* Sziráki ev. dekánátus lelkészei.

2. A *pártolótagoktól évi 1 koronával befolytak: 1901—1903-ra:* Linder Nándor Tótbakhegyes. *1903-ra:* Bokor János 9 sz., Ábráhám István, Bokor János 33 sz., Bokor János 20 sz. Bokor János 24 sz, Bokor János 32 sz., Bokor János 13 sz., Erős János 24 sz., Boros Sándor, Sümegi Samu, Bubán Károly, Sümegi János 18 sz., Nemes Károly, Nemes József, Sümegi János 64 sz., Hollósi János, Erős Sándor, Szekér Lajos, Pocsa János, Horváth Pál, Szekér János 15 sz., Erős János 28 sz., Bokor István. Erős István asztalos, Nemes Márton, Seregély Sándor és Horváth Sándor valamennyi Iván-Egerszegi lakos.

3. *Adományok:* Prunyi Ottó liptóvichodnai lelkész gyűjtése: 14 kor.

Összesen befolyt 540 kor.

Budapest, (IV., Deák-tér 4.) 1903. junius 1-én.

Bendl Henrik,
társ. pénztáros.

A szerkesztő üzenetei.

B. G. Budapest. Köszönettel vettem. Szíves közreműködését jövőre is kérem. — **Sz. L. Békéscsaba.** Néhány nap mulva levelet irok. Egyetértés és kitartás a siker titka. — **B. P. Szegzárd.** Mi a nemes szándékot is nagyrabecsüljük, a fáradhatatlan munkásságtól az elismerést meg nem vonjuk és igaz örömet érzünk, ha embertársaink boldogulásán munkálkodhatunk.

Többeknek. A nyáron Erzsébetfalván tartózkodom. Mivel ritkán megyek be a fővárosba, tanácsos lesz a leveleket ide küldeni!

A budapesti gabonapiacz jegyzései

junius 30.

Gabonafaj	Egy hektoliter súlya kilókban	Ára 100 kgrnak	
		legkis. ár	legn. ár
Bánsági búza	74—81	15.20	16.20
Tiszavidéki búza	74—81	17.60	16 60
Pestvidéki „	74—81	16.30	16.50
Fehérmegyei „	74—81	15.30	16.40
Bácskai „	74—81	15.30	16·30
Rozs, I. rendü	70—72	13.40	13.60
„ II. „	—	13 20	13.30
Árpa, takarmány	60—62	11.80	12.20
„ égetni való	62—64	—.—	—.—
„ serfözésre	64—66	—.—	—.—
Zab, ó	39—41	11 50	12 —
„ új	39—41	11.90	12.10
Tengeri, bánsági, ó	—	11.60	11.90
„ másnemü, új	—	—.—	—.—
Repcze, káposzta	—	21 40	22.20
„ bánsági	—	—.—	—.—
Köles, ó	—	—.—	—.—

Pályázat.

A budapesti ág. hitv. evang polgári leányiskolában az 1903—904. tanévre

rajztanítónői állás

töltendő be, melyre ezen szakmára képesített ág. hitv. ev. tanítónők folyamodhatnak. A megválasztott tanítónő köteles lesz hetenkint 10 órában a rajzot és mértant tanítani. Az állás javadalma 1000 korona, rendszeresítés esetén 100 koronás ötödéves pótlékok és az egyházgyülekezet nyugdíjintézeti jogosultsága.

Pályázók folyamodványukat alulirott igazgatóhoz czimzetten és eddigi szolgálatukat kimutató okmányaikkal felszerelten f. é. július hó 15-ig küldjék be.

Az állás f. é. szept. hó 1-én elfoglalandó.

Budapest, 1903. május hó 25-én.

Dr. Haberern J. Pál,
iskolai II. felügyelő.

Falvay Antal,
igazgató.
D eák-tér 4. sz

A Luther-társaság kiadásában megjelent

olcsó, szép olvasmányok

a nép számára.

3. **Szózat a jó magyar néphez.** Ára 2 fill.
5. **Egy új apostol.** Elbeszélés. Irta *Fidesz.* Ára 10 fill.
6. **Hitet szerelemért.** Elbeszélés. Irta *ifj. Porkoláb Gyula* Ára 6 fill.
7. **Gusztáv Adolf élete.** Irta *Stromp László* theol. tanár 3 képpel. Ára 10 fill.
8. **Az «Élet» családja.** Irta s az ifjúságnak ajánlja *Dorner Soma.* Ára 4 fill.
9. **A válaszúton.** (Példázat az életbe kilépő ifjak számára. *Paulik János.* Ára 2 fill.
10. **A jó tett áldást hoz.** Elbeszélés. Irta *dr. Moravcsik Gyuláné.* Ara 8 fill.
11. **A ki Isten nélkül akart élni.** Elbeszélés. Irta *dr. Moravcsik Gyuláné.* Ára 8 fill.
12. **Miért égette el dr. Luther Márton a pápának s híveinek iratait?** Irta *dr. Luther Márton.* Fordította s magyarázatokkal ellátta *Paulik János.* (3 képpel.) Ára 10 fill.
13. **Tudomány és hit.** Rajz. Irta *ifj. Porkoláb Gyula.* Ára 8 fill.
14. **Képek az életből.** Elbeszéli *Király Mátyás* és *Kovács Andor.* Ára 8 fill.
15. **A minek az ördög örül.** (Példázat templomkerülők számára.) Irta *Paulik János.* Ára 4 fill.
16. **Emlékezzetek!** Búcsuszó a konfirmandusokhoz. Gerok után: *Ladányi* Ára 2 fill.
17. **Hiú álmok.** Elbeszélés. Írta *Torkos László.* Ára 10 fill.
19. **A testvérek.** Elbeszélés. Írta *Moravcsik Gyuláné* Ára 4 fillér.
20. **Széchy Györgyné, Homonnay Drugeth Mária** Írta *Frenyó Lajos.* Ára 10 fillér.
21. **Rajzok és elbeszélések.** Különféle szerzőktől. Ára 10 fill.
22. **Az apa bűne** és **A testvérek.** Két elbeszélés. Írta *Király Mátyás* és *Kovács Andor.* Ára 10 fillér.
23. **„A mi Istenünk beszéde megmarad mindörökké."** Történeti rajz. Írta *Frenyó Lajos.* Ára 10 fill.
24. **Irgalom.** Elbeszélés. Irta *Dr. Moravcsik Gyuláné.* Ára 10 fillér.
25. **A két Széchy.** Életrajz. Írta *Frenyó Lajos* és **A Szentlélek útja.** Elbeszélés. Írta *Petry Gyuláné.* Ára 10 fillér.
26. **Dicső elődök, törpe utódok.** Életrajz. Írta *Frenyó Lajos* és **A király és a szegény anyóka.** Történeti rajz. Franciából *Győry Elemér.* Ára 10 fillér.
27. **Nagy Márton esete.** Elbeszélés. Írta *Béri Gyuláné* és **Az ezermester.** Elbeszélés. Irta *Győry Elemér.* Ára 10 fillér.
28. **Gabonaszemek az életnek kenyeréhez.** Írta *Sass János.* Ára 10 fillér.
29. **Három elbeszélés.** Irta *Horváth Lajos.* Ára 10 fillér.
30. **Imádkozzunk.** Elbeszélés. Irta *Petry Gyuláné* **Ifjú hitvallók** Történeti rajz. Írta *Frenyó Lajos.* Ára 10 fil.
31. **Bizzunk Istenben.** Elbeszélés. Írta *Olyntha.* Ára 10 fil.
32. **A szép Forgách Zsuzsánna.** Történeti elbeszélés. Írta: *Horváth Lajos.* Ára 10 fillér.
33. **Karácson-est.** Elbeszélés. Irta: *Geduly Lajos.*
34. **Apró történetek.** Közli: *Paulik János.*

Ugyancsak a Luther-Társaság kiadásában jelentek meg:

1. *Gyurátz Ferencz:* **«Hit oltára»** című imakönyv II kiadás. Egyszerű fekete köt. 1 kor 60 fill. (Kapható bőrkötésben és chagrin díszkötésben is 4 kor.-tól 8 kor-ig.
2. *Sántha Károly:* **«Buzgóság könyve»** című imakönyv. Ára 4 kor., fekete bőrköt. 6 kor., chagrinbőrköt. 8 kor.
3. *Szeberényi Lajos:* **Luther Márton életrajza** II. kiadás. Ára 40 fill.
5. *Bereczky Sándor:* **«Bibliai történetek** prot. népiskolák számára, képekkel» kötve 80 fill. (Bevezetés czéljából szivesen szolgálunk ingyen mutatvány-példánynyal.)
6. *Zathureczky Adolf:* **«Evanjelicky rozpravnik,** tojest: Náboženstwo w prikladoch zo žiwota. Swazok I. — 40 fill.
7. *Dr. Masznyik Endre:* **«Bahil Mátyás».** Életkép a magyarhoni evangyéliumi prot. egyház üldöztetésének idejéből. 50 fill.
8. *Famler G. A.:* **«Christian Traugott,** Leidens- und Lebensgeschichte eines ev. Predigers in Ungarn.» 60 fill.
9. *Keviczky László.* **«Elbeszélések** a magyar reformáczió történetéből». 24 fill.
10. *Pálmay Lajos:* **«Az Isten megsegít»** 20 fill.
11. *Famler Gusztáv Adolf:* **«Gott verlässt die Seinen nicht»** 50 fill.
12. *Hörk József:* **«A nagysárosi vár ura.»** 20 fill.
13. *Famler Gusztáv Adolf:* **«Hochmuth kommt vor dem Fall.»** 60 fill.
14. *Payr Sándor:* **Fábri Gergely.** 60 fill.
15. *Sartorius Csepregi:* **Virágok a szentirás kertjéből.** 80 fill.
16. *Bierbrunner G.:* **Matthäi am Letzten.** 40 fill.
17. *Böngérfi János.* **Az árva.** 40 fill.
18. *Paulik János:* **Az ágostai hitvallás.** 50 fill.
19. *Keresztyén házi áldás,* szép nagy színnyomatú díszkép. Ára csomagolással 2 kor. 60 fill.
20. **Evangelikus Családi Lap.** Szerkeszti *Böngérfi János.* Ára egy évre 2 kor. 10 gyűjtött előfizető után egy tiszteletpéldánynyal szolgál a társaság.
21. *Hörk József:* **Farkasok a juhok között.** 60 fill.
22. *Križko Pál:* **Melanchton Fülöp levele.** 20 fill. — (Ugyanaz megjelent német és tót nyelven is.)
23. *Pethes János:* **Melanchton Fülöp élete** 80 fill.
24. *Schrödl József:* **A magyarhoni protestantismus hatása a magyar nemzeti szellem fejlődésére.** 12 iv. Ára 1 kor.
25. *Moravcsik Gyuláné:* **Gróf Teleki Józsefné, Róth Johanna.** 4 képpel. Ára 30 fill.
26. *Paulik János:* **Luther 95 tétele.** Magyarázatokkal és 5 képpel. Ára 20 fill.
27. **Emlékezés a konfirmáczió ünnepére.** Szép színnyomatú kép (42 cm. magas és 32 cm. széles.) Ára 24 fill., bérmentve 40 fill.
28. **Konfirmácziói áldások.** (Versek és Szentírási idézetek.) A verseket írta *Sántha Károly.* 30 fill.
29. *Zsilinszky Mihály:* **Kerman Dániel püspök élete.** Élet- és korrajz. Ára 80 fill.
30. *Paulik János:* **Az álpróféták,** vagy miért nem lesz az evangelikus ember baptistává? Ára 60 fill.
31. *Sántha Károly:* **Zsivora György,** a nagy emberbarát. Ára 20 fill.
32. *Bierbrunner Gusztáv:* **Christlicher Hausaltar.** Német imádságos könyv. Ára kötve 1 kor. 60 fill., füzve 1 kor. 20 fill.
33. *Bachát Dániel:* **Čim jest a co chce Lutheruv spolek?** Ára 10 fill.
34. *Meyer—Melanchthon:* **Apologia.** Ára 3 kor.

E könyvek és népies kiadványok megrendelhetők **Hornyánszky Viktor könyvkiadó hivatalában (Budapest, V., Akadémia-u. 4.).**

Nyomatott Hornyánszky Viktor cs. és kir. udvari könyvnyomdájában. Budapesten.